

Auca de Josep Maria de Sagarra (1894-1961)

Que sabia molt d'escriure, de teatre i de ben viure.

1. A la vida, el gran teatre, arribà el noranta-quatre.
2. Era un noi llest i simpàtic, elegant i aristocràtic.
3. Que va néixer amb la flor al cul però pencava com un mul.
4. Cursà Dret i Diplomàcia i escrivia amb molta gràcia.
5. Amb la llengua del terror, com ho feia Verdguer.
6. Allunyat dels noucentistes, continguts i classicistes.
7. Amb el seu «Joan de l'Ós» obté un èxit clamorós.
8. Que inicia una carrera de poeta de primera.
9. Després ve «El Mal Caçador» que dins seu duia un corcó.
10. A l'any vint se'n va a Berlín i en "El Sol" ell va escrivint.
11. Hi fa de corresponsal fins que torna al seu corral.
12. I amb «Cançons de rem i vela», alegra la clientela.
13. On despunta pel seu art "la Balada d'en Luard".
14. Fa un poema genial: «El poema de Nadal»
15. De la penya, a l'Ateneu és qui aixeca més la veu.
16. Al costat d'en Borralleras i en Pujols. I quins troneres!
17. Molt sovint se'n van al llit quan el pare n'ha sortit.
18. Diguem, doncs, que a n'en Sagarra li agradava fer el bandarria.
19. Era un home vitalista amb les dots d'un gran artista.
20. Ple de singularitat, que una gran obra ha deixat.
21. El teatre català com ningú va renovar.
22. Moltes obres en escena va portar. Una cinquantena.
23. Com «Rondalla d'esparvers», una obra dels temps primers
24. «Un estudiant de Vic» i molts títols que no dic.
25. Així, «L'Hostal de la Glòria», que ens relata la victòria
26. ...d'una dona alegre i forta que a més d'un tanca la porta,
27. ...o «El Cafè de la Marina» on per fi la Caterina...
28. fa les paus amb en Llibori. Tot s'arregla amb el casori.
29. En novel·la alça la veu amb «Paulina Buxareu»
30. Que renova i que recobra quan escriu «All i salobre».
31. I quina una que n'ha armada publicant «Vida privada».
32. Hi retreu la hipocresia i de l'altiva burgesia.
33. A "El Be Negre", ben poc lírics, hi difon versos satírics
34. I en el "Mirador" escriu un sucós "Aperitiu".
35. Fa amb ressons ben costumistes «La Rambla de les floristes»
36. Quan esclata el trenta-sis fuig corrents cap a París.
37. On es casa amb la Devesa que està feta una princesa.
38. I com si tingués amnèsia ronda per la Polinèsia.
39. Torna a casa l'any quaranta, com pot, ara, escriu i canta.
40. Amb nous versos filantròpics: Entre l'Equador i els Tròpics,
41. «Poema de Montserrat», que respira immensitat..
42. Tradueix amb verb vibrant Pirandello, Shakespeare, Dant
43. Va i intenta amb «Galatea» que es renovi la platea.
44. No se'n surt i és mal compresa. Fa «L'amor viu a dispesa»,
45. «L'hereu i la forastera»... Fet i fet, un pas enrere.
46. Amb en Capri, "en Perramon" varen fer riure mig món.
47. També féu unes «Memòries», magistrals, sense cabòries.
48. No les va poder acabar. El seixanta-u finà.

Joan Vilamala, 2000